

УДК 37.013.75(477)

Технологічне проектування інноваційного розвитку закладу освіти

Оксана МАРИНОВСЬКА,

доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри менеджменту та освітніх інновацій Івано-Франківського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти

В умовах реалізації стратегії випереджувального розвитку суспільства на засадах ринкової економіки зростає роль та значення інноваційної освітньої діяльності як засобу задоволення запитів і потреб учнів та їхніх батьків щодо здобуття якісної освіти. Провідна ідея стратегії освітніх змін полягає у тому, щоб забезпечити подальший розвиток закладу освіти на основі трансформації наукових досліджень у практику, а саме: реалізації технологічного підходу до проектування інноваційного розвитку закладу загальної середньої освіти шляхом упровадження інновацій, що є експериментально перевіреними та рекомендованими до застосування. Освітні, навчальні, виховні, управлінські системи та їх компоненти вважаємо засобом модернізації традиційної педагогічної системи в інноваційну, розглядаємо як стратегічний ресурс інноваційного розвитку закладу освіти, суспільства в цілому.

Аналіз публікацій і досліджень, у яких започатковано розв'язання окресленої проблеми [1–10], дає змогу зробити висновок про те, що у галузі інноваційного менеджменту вчені розробили: організаційні моделі управління – адміністративно-функціональна, конкурентно-іміджева (конкурентно-представницька), проектно-інвестиційна (Л. Даниленко); організаційно-освітні моделі й технології розроблення моделі навчально-виховного середовища (Л. Ващенко, В. Мелешко, В. Ясвін та ін.); моделі інноваційного розвитку закладу освіти (Г. Щекатунова, А. Цимбалару та ін.); технології управління розвитком закладу освіти – програмне, державно-громадське, програмно-цільове (О. Мармаза та ін.), проблемно-цільове (В. Лазарев, М. Поташник), проектне (Л. Калініна, Т. Капустеринська), проектно-цільове (І. Осадчий), системно-цільове (С. Подмазін), алгоритмізоване (В. Лунячек), адаптивне управління (Г. Єльнікова); технології внутрішкільного контролю (Ю. Конаржевський, Н. Островерхова, Б. Тевлін та ін.); технології науково-методичного супроводу (Т. Сорочан, О. Маринівська та ін.), експертно-консультативного супроводу інноваційного розвитку шкільних організацій (С. Рибінська); технології моніторингу управлінської діяльності (Г. Єльнікова, О. Локшина, Т. Лукіна, В. Лунячек, О. Патрикеева, Т. Хлебнікова та ін.) тощо. Однак технологічне проектування інноваційного розвитку закладу загальної

середньої освіти не було предметом спеціального педагогічного дослідження.

Аналіз досвіду практичного використання інновацій у закладах загальної середньої освіти дає підстави стверджувати, що:

- нововведення здебільшого мають локальний, епізодичний характер, оскільки поліпшують ефективність роботи закладу освіти за окремими параметрами функціонування, реалізують стратегію локальних, а не системних, модульних змін. Іноді нововведення не узгоджуються між собою, їх застосовують без усвідомлення цільового призначення, концептуальних ідей та з порушенням технологічної логіки, що актуалізує проблему формування готовності керівників та вчителів до технологічного проектування інноваційного розвитку закладу освіти;

- впровадження інновацій здійснюють окремі ініціативні педагоги під впливом зовнішніх чинників (до атестації педагогічних працівників, під адміністративним тиском тощо). Їх інноваційна діяльність не завжди реалізується як усвідомлена необхідність. Як результат, практика системного впровадження інновацій (з урахуванням критеріїв відбору інновацій для технологічного проектування інноваційного розвитку закладу освіти, напряду модернізації традиційної системи в інноваційну, потенційних можливостей та потреб замовників освітніх послуг тощо) не є досить поширеною;

• недооцінюється потреба застосування управлінських технологій проектування і моделювання розвитку закладу освіти із залученням педагогів як суб'єктів освітнього процесу до здійснення такої діяльності, розроблення та реалізації програми управління інноваційною діяльністю, що забезпечує спрямованість та керованість змін задля втілення концептуальних ідей Нової української школи, у власному закладі освіти зокрема.

Мета статті – розкрити концепцію технологічного проектування інноваційного розвитку закладу освіти та відповідну технологію здійснення такої діяльності.

Інноваційний розвиток закладу освіти науковці розуміють як «процес керованих інноваційних змін педагогічної системи школи, її компонентів (освітнього, дидактичного, виховного, управлінського, матеріально-технічного тощо) або їх структурних елементів, які приводять до якісно нового рівня освітньої діяльності, значно поліпшують результати роботи навчального закладу» [10, с. 23].

Концептуальна ідея дослідно-експериментальної роботи «Технологія проектування інноваційного розвитку загальноосвітнього навчального закладу» (наказ МОН України від 03.07.2013 р., №887) полягає в тому, щоб проектування змін у закладі освіти здійснювати засобами інновацій (освітніх, навчальних, виховних, управлінських) відповідно до обраних напрямів модернізації, що задають спрямованість його інноваційного розвитку.

КОНЦЕПЦІЯ технологічного проектування інноваційного розвитку закладу освіти розкриває спосіб розуміння процесу здійснення змін, науково обґрунтовує технологічну логіку проектування його бажаного стану розвитку. Вона охоплює п'ять розділів: загальні положення, стратегічні цілі розвитку, концепція змін, напрями модернізації, механізм реалізації концепції змін [6, с. 12–15].

«Стратегічні цілі розвитку» – у розділі розкрито місію, мету й завдання.

«Концепція змін» – репрезентує три взаємопов'язані концепти: методологічний, теоретичний, технологічний.

МЕТОДОЛОГІЧНИЙ КОНЦЕПТ передбачає вибір теоретико-методологічних підходів для розроблення теорії і практики технологічного проектування в закладі освіти та науково-педагогічних принципів дослідження. Виокремлено сутнісні ознаки системно-синергетичного, антропологічного, аксіологічного, компетентнісного, андрагогічного, технологічного, акмеологічного, середовищного підходів, що науково обґрунтують доцільність здійснення такої діяльності. Розкрито науково-педагогічні принципи концепції. До них належать *загальні педагогічні принципи* (гуманізації та демократизації, цілісності та системності, наступності й неперервності, інтеграції науки і практики, інноваційності), що узгоджуються із *специфічними* (морально відповідального вибору інновації, персоналізації процесу освоєння інновації та впровадження у практику,

технологізації управління інноваційними процесами в школі, синергетичної взаємодії керованої та керуваної підсистем), які розкривають специфіку дослідження.

ТЕОРЕТИЧНИЙ КОНЦЕПТ містить визначення базових понять дослідження: *«технологічне проектування»*, *«технологічне проектування інноваційного розвитку закладу освіти»*, *«технологія проектування інноваційного розвитку закладу освіти»*, *«готовність педагогів до технологічного проектування інноваційного розвитку закладу освіти»*.

Технологічне проектування інноваційного розвитку закладу загальної середньої освіти розуміємо як діяльність, що передбачає застосування технології проектування змін у закладі освіти засобами інновацій (освітніх, навчальних, виховних, управлінських), що задають вектор її інноваційного розвитку відповідно до обраного напрямку модернізації; сутнісною ознакою такої діяльності є цілеспрямована активність суб'єктів освітнього процесу на реалізацію концепції змін, що забезпечують розвиток інноваційного потенціалу організації.

Розкрито зміст, структура понять *«технологічне проектування інноваційного розвитку закладу освіти»*, *«готовність педагогів до технологічного проектування інноваційного розвитку закладу освіти»*, визначено їх критерії, показники, коротко схарактеризовано рівні (початковий, середній, високий, творчий).

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ КОНЦЕПТ представлено технологією проектування інноваційного розвитку закладу освіти як відкритої системи, у складі якої – локальні технології розроблення прогностичної моделі, програми управління інноваційною діяльністю тощо та відповідний діагностичний інструментарій.

«Напрями модернізації» – розділ, у якому визначено спрямованість змін, що забезпечують керованість та системність інноваційного розвитку конкретного закладу освіти відповідно до її підсистем – дидактичної, виховної, управлінської (методичної). До прикладу:

Управлінська підсистема:	розвиток конкурентоспроможності закладу освіти;
Дидактична підсистема:	підвищення якості освіти;
Виховна підсистема:	національно-патріотичне виховання;
Методична підсистема:	науково-методичний супровід інноваційної діяльності.

«Механізм реалізації концепції змін» представлено на основі реалізації *технології проектування інноваційного розвитку закладу освіти*, що розроблено за технологічною логікою [2]: прогнозування (перший етап), моделювання (другий), конструювання і програмування (третій), планування і реалізацію (четвертий), моніторинг (п'ятий). Зміст технології [4, С. 273–276] розкрито через такі структурні

компоненти: цільове призначення, концептуальні ідеї, технологічна логіка, технологічний продукт.

Використання цієї технології доцільне за умови прийняття загальної концепції технологічного проектування інноваційного розвитку закладу освіти педагогічним колективом (опрацювання, обговорення педагогічним колективом). У такий спосіб укладається своєрідна «угода» про партнерство з автором-розробником – з одного боку, а з другого – втілюється цілісна концепція технологічного проектування, що передбачає розроблення й реалізацію індивідуально-авторського варіанту концепції змін як складової моделі інноваційного розвитку в окремому закладі освіти (з урахуванням наявних організаційно-педагогічних умов його діяльності відповідно до обраних напрямів модернізації). Такий підхід, на нашу думку, задає прикладний аспект наукового дослідження задля здійснення науково-методичного супроводу впровадження інновацій у практику, є корисним та інструментальним, адже розроблено комплекс діагностичного та методичного забезпечення його реалізації.

ТЕХНОЛОГІЯ проектування інноваційного розвитку закладу освіти розкриває механізм реалізації загальної концепції з урахуванням конкретних організаційно-педагогічних умов.

Поняття «технологія проектування інноваційного розвитку закладу загальної середньої освіти» – це конструювання процесу інноваційного розвитку закладу освіти, що передбачає дотримання алгоритму проектування управлінських дій, які регламентовано технологічною логікою їх реалізації у системі узгодженої взаємодії суб'єктів освітнього процесу задля досягнення поставленої мети.

Цільове призначення

Мета – забезпечити інноваційний розвиток закладу освіти засобами технологічного проектування.

Завдання: трансформувати традиційну систему в інноваційну з урахуванням потенційних можливостей та освітніх потреб замовників освітніх послуг; залучити суб'єктів освітнього процесу до технологічного проектування інноваційного розвитку закладу освіти; формувати інноваційну культуру педагогів, зокрема, розвиток їх критичного мислення, ініціативності та відповідальності за результати власної професійної діяльності; підвищувати якість освіти та якість освітніх послуг.

Концептуальні положення

Системно-синергетичний підхід обґрунтовує цілеспрямовану самоорганізацію суб'єктів професійної діяльності. *Антропологічний* – орієнтує на визнання пріоритету інтересів, прав і свобод педагога щодо здійснення інноваційної діяльності. *Аксіологічний* – задає ціннісно-смыслову спрямованість здійснення інноваційної діяльності задля реалізації індивідуальної концепції смислу професійної діяльності педагога як суб'єкта технологічного проектування. *Компетентнісний* – втілює ідею розвитку здатності педагогів, керівників

закладу освіти до використання інновацій у професійній діяльності, що виявляється шляхом їх практичної вмілості. *Андрагогічний* – обґрунтовує логіку розвитку компетентності суб'єктів технологічного проектування, що передбачає опертя на їх суб'єктний досвід, самостійність прийняття рішень щодо вибору та застосування інновації як засобу вирішення професійних проблем. *Технологічний* – забезпечує персоналізацію та технологізацію досвіду роботи педагога на основі інновації, що використовується на основі розроблення й застосування персонал-технології досвіду як результат творчого освоєння нововведення у конкретних педагогічних умовах. *Акмеологічний* – задає спосіб розвитку й реалізації інноваційного потенціалу, виявом якого є акмеологічна позиція педагога, що ґрунтується на мотивації досягнення успіху та моральній відповідальності за результати роботи. *Середовищний* – обґрунтовує потребу створення інноваційного середовища в закладі освіти задля розвитку та самореалізації суб'єктів освітнього процесу у професійній роботі.

Технологічна логіка

Перший етап – прогнозування (аналіз інноваційного середовища закладу освіти та прогнозування напрямів модернізації традиційної системи в інноваційну).

Прогнозування – це процес передбачення майбутнього стану закладу освіти, що здійснюється на основі аналізу реального стану його функціонування задля подальшого розроблення одного з можливих варіантів інноваційного розвитку. Прогнозування як складова технологічного проектування має свої особливості, а саме: прогноуються напрями модернізації до кожної з підсистем, що є компонентами цілісної педагогічної системи.

Їх умовно поділяємо на інваріантні та варіативні за принципом діяльності суб'єктів освітнього процесу: учні – дидактичний та виховний компоненти, керівники закладу освіти, батьки й інші суб'єкти соціального партнерства – управлінський, педагоги – методичний. Це інваріантні компоненти, тоді як вибір варіативних – здійснюють самостійно (до прикладу, соціокультурний, психологічний, ресурсний компоненти та інші [2], що характеризують цілісну педагогічну систему). Значимо, вибір напрямів модернізації варто обговорити з педагогічним колективом з урахуванням результатів аналізу інноваційного середовища закладу освіти.

Другий етап – моделювання (розроблення прогностичної моделі інноваційного розвитку закладу освіти відповідно до обраних напрямів модернізації).

Моделювання педагогічної системи – це розроблення моделі, що фіксує бажаний стан розвитку закладу освіти. У процесі функціонування система розвивається, однак спрямованість змін задають визначені напрями модернізації, відповідно до яких здійснюють керований процес апробації, адаптації та впровадження інновацій, що є експериментально

Таблиця 1

Технологічна матриця вибору нововведень:
орієнтовна модель

Суб'єкти діяльності / педагогіноватори	Дидактична підсистема / напрям модернізації	Виховна підсистема / напрям модернізації	Управлінська підсистема / напрям модернізації	Методична підсистема / напрям модернізації
	...	...	...	...
Назви освітніх інновацій, які апробують, адаптують та впроваджують				
1.	...		...	
та ін.				

перевіреніми та рекомендованими до використання [7, с. 13–16].

Як засвідчує практика, перед розробленням прогностичної моделі доцільно укласти технологічну матрицю вибору нововведень (див. табл. 1); вибирати інновації, керуючись розробленими критеріями; описувати цільовий, змістовий, технологічний, результативний компоненти та інші кожної з підсистем відповідно до обраних напрямів модернізації; персоналізувати опис майбутніх змін, зазначаючи прізвища педагогів-новаторів у програмі управління інноваційною діяльністю; включити до переліку тільки тих педагогів, які будуть виступати в ролі «агентів змін», залучатимуть до інноваційної діяльності інших членів педагогічного колективу.

Критерії відбору інновацій для технологічного проектування інноваційного розвитку закладу освіти: нововведення має, по-перше, сприяти реалізації стратегічних державних завдань підвищення якості освіти учнів; по-друге, узгоджуватися з напрямами модернізації розвитку закладу освіти; по-третє, бути технологічно сумісним щодо вирішення конкретної проблеми практики.

Модель інноваційного розвитку закладу освіти охоплює такі складові:

- назва; автори-розробники; актуальність;
- місія навчального закладу; мета і завдання; напрями модернізації (узгоджувати із загальною концепцією);
- концепція змін (конкретизувати з урахуванням наявних організаційно-педагогічних умов діяльності закладу освіти та обраних напрямів модернізації) та її реалізація засобами інновацій через

визначені підсистеми / компоненти – управлінський (методичний), дидактичний, виховний та інші (за вибором);

– очікувані результати.

Описуючи будь-який компонент підсистеми, зазначаємо його напрям модернізації задля осмисленого вибору нововведень; розкриваємо цільовий компонент через мету, завдання; змістовий – програмне й навчально-методичне забезпечення курсів за вибором, гуртків тощо; технологічний – інноваційні технології, методики та моделі тощо (як показує практика, їх доцільно інтегрувати з традиційними); результативний – критерії змін.

Третій етап – конструювання і програмування (конструювання технологічної матриці та відповідної програми управління інноваційною діяльністю в закладі освіти).

Реалізують прогностичну модель інноваційного розвитку закладу освіти через відповідну програму управління інноваційною діяльністю, яку розроблено на основі технологічної матриці.

Технологічна матриця (від лат. mater, matr- – «мати») – таблиця, що охоплює інформацію збалансованого планування процесу впровадження інновацій у закладі освіти, яка забезпечує узгоджену взаємодію компонентів (елементів) системи, їх упорядкування задля ефективної реалізації програми управління інноваційною діяльністю.

Ефективне управління інноваційною діяльністю закладу освіти пов'язане з використанням програмно-цільового підходу, а проектного – з науково-методичним супроводом здійснення інноваційної діяльності, оскільки саме проектна діяльність

Таблиця 2

Технологічна матриця програми управління інноваційною діяльністю

Підсистеми / напрями модернізації	Цільовий компонент	Змістовий компонент	Технологічний компонент			Результативний компонент
			ПЛАН ДІЙ			
	Мета	Зміст роботи	Форма роботи	Термін виконання	Відповідальні	Очікувані результати
Дидактична /						
Виховна /						
та ін.						

орієнтована на розв'язання конкретних проблем у професійній роботі (див. табл. 2).

Уведення цільового (мета) та результативного (очікувані результати) компонентів обґрунтовується логікою, з одного боку, розвитку суб'єктів технологічного проектування, оскільки системним показником розвитку виступає їх здатність до перманентного цілепокладання як вияв усвідомлюваної та осмисленої діяльності, а з другого – здійсненням цілеспрямованої діяльності, бо цільовий компонент є системотвірним компонентом системи управління інноваційною діяльністю, що реалізується за допомогою відповідного управлінського інструментарію програмно-цільового підходу.

Четвертий етап – планування і реалізація (реалізація програми управління інноваційною діяльністю в закладі освіти, що передбачає організацію й проведення комплексу заходів відповідно до укладених планів роботи).

Програму управління інноваційною діяльністю реалізують поетапно, що передбачає збалансоване планування комплексу заходів річного плану роботи закладу освіти задля управління інноваційними процесами (педагогічні ради, науково-методична рада, інструктивно-методичні наради, конференції тощо); науково-методичного супроводу інноваційної діяльності педагогів, зокрема, розвитку їх інноваційної компетентності, формування готовності до технологічного проектування (семінари-практикуми, тренінги, творчі групи, майстер-класи, творча лабораторія тощо).

Збалансоване планування – це заздалегідь намічений план дій упровадження інновацій у кожній з підсистем, що узгоджується з напрямками модернізації; передбачає вільний та морально відповідальний вибір нововведення відповідно до розроблених критеріїв, що забезпечують оптимальний розподіл ресурсів задля досягнення поставленої мети.

П'ятий етап – моніторинг (моніторинг інноваційної діяльності закладу освіти).

Моніторинг як процес систематичного й неперервного відстеження ходу реалізації програми управління інноваційною діяльністю передбачає аналіз динаміки кількісних показників якісних змін за результатами роботи. Його здійснюють задля аналізу інноваційного освітнього середовища відповідно до обраних напрямів модернізації та прогнозування роботи.

На зазначеному етапі доцільно укласти (оновлювати) банк освітніх інновацій як технологічний ресурс розвитку закладу освіти, що є засобом саморозвитку й самореалізації вчителя, підвищення його педагогічної майстерності, ефективності освітнього процесу, а не самоціллю.

Технологічний продукт

Технологічне проектування інноваційного розвитку закладу освіти сприяє підвищенню якості освіти та освітніх послуг, що зумовлено трансформацією традиційної системи в інноваційну.

Залучення суб'єктів освітнього процесу до технологічного проектування сприяє формуванню інноваційної культури педагогів, зокрема, розвитку їх критичного мислення, ініціативності та відповідальності за результати власної професійної діяльності.

Отже, обґрунтування концепції та відповідної технології проектування інноваційного розвитку закладу освіти дає змогу реалізувати *матричну модель* управління інноваційною діяльністю в закладі освіти; визначити принципи, функції та форми *методичного менеджменту освітніх інновацій* задля неперервного професійного розвитку педагогів, зокрема, використання програмно-цільового чи проектного підходів до реалізації методичного менеджменту освітніх інновацій у закладі освіти; делегувати повноваження, залучати батьків, учнів та громадськість до управління школою та оцінювання її діяльності задля трансформації адміністративно-функціональної моделі управління в *конкурентно-іміджеву (конкурентно-представницьку) та проектно-інвестиційну*, що є базовими моделями менеджменту освітніх інновацій; осмислити *пріоритет прав і свобод учителя* у виборі педагогічних інновацій та інформаційно-комунікаційних технологій як засобів підвищення ефективності освітньої діяльності.

Література

1. Боднар О. С. Наукові основи та технології компетентного управління загальноосвітнім навчальним закладом: монографія / В. І. Маслов, О. С. Боднар, К. В. Гораш. – Тернопіль: Крок, 2012. – 320 с.
2. *Варіативні* моделі розвитку сільських загальноосвітніх навчальних закладів: наук.-метод. посіб. / [за заг. ред. В. В. Мелешко]. – К.: Педагогічна думка, 2011. – 160 с.
3. Ващенко Л. М. Управління інноваційними процесами в загальній середній освіті регіону: монографія / Л. М. Ващенко. – К.: ВПЦ «Тираж», 2005. – 380 с.
4. Даниленко Л. Інноваційний освітній менеджмент: навч. посіб. / Лідія Даниленко. – К.: Главник, 2006. – 144 с. – (Серія «Психол. інструментарій»).
5. Єльнікова Г. Управлінська компетентність / Галина Василівна Єльнікова. – К.: Ред. загальнопед. газ., 2005. – 128 с. – (Б-ка «Шк. світу»).
6. Мариновська О. Концепція технологічного проектування інноваційного розвитку школи / Оксана Мариновська // Обрії: наук.-пед. журнал. – 2015. – №2 (41). – С. 12–15.
7. Мариновська О. Прогностична модель інноваційного розвитку школи: аспект технологічного проектування / Оксана Мариновська // Обрії. – 2016. – №1(42). – С. 13–16.
8. Маслов В. І. Моделювання як наукова основа пізнавальної та формувальної діяльності / В. І. Маслов // Теоретичні і методичні засади моделювання фахової компетентності керівників закладів освіти: монографія / [Єльнікова Г. В., Зайченко О. І., Маслов В. І. та ін.]; за ред. Г. В. Єльнікової. – К. – Чернівці: Книги – XXI, 2010. – С. 11–29.

9. *Організатору* інноваційної діяльності та дослідно-експериментальної роботи у загальноосвітньому навчальному закладі: методичний poradnik [авт.-упоряд.: І. Н. Євтушенко, Ю. І. Завалевський, С. В. Кириленко, О. І. Кіян, К. В. Ткачук-Таранік]. – К. – Чернівці: Букрек, 2014. – 420 с.
10. *Щекатунова Г. Д.* Інноваційний розвиток загальноосвітніх навчальних закладів незалежної України: творення школи майбутнього / Г. Д. Щекатунова // Рідна школа. – 2011. – №6. – С. 21–27.

Анонції

Оксана МАРИНОВСЬКА

Технологічне проектування інноваційного розвитку закладу освіти

У статті розкрито концепцію і технологію технологічного проектування інноваційного розвитку закладу освіти. Технологічне проектування інноваційного розвитку закладу освіти розуміємо як діяльність, що передбачає застосування технології проектування змін у закладі освіти засобами інновацій (освітніх, навчальних, виховних, управлінських), що задають вектор його інноваційного розвитку відповідно до обраного напрямку модернізації; сутнісною ознакою такої діяльності є цілеспрямована активність суб'єктів освітнього процесу на реалізацію концепції змін, що забезпечують розвиток інноваційного потенціалу організації.

Ключові слова: концепція, технологічне проектування, технологія, інноваційний розвиток закладу загальної середньої освіти.

Оксана МАРИНОВСКАЯ

Технологическое проектирование инновационного развития учреждения образования

В статье раскрыто концепцию и технологию технологического проектирования инновационного развития учреждения образования. Под технологическим проектированием инновационного развития учреждения образования понимаем деятельность, что предполагает внедрение технологии проектирования изменений в учреждении образования с помощью инноваций (образовательных, учебных, воспитательных, управленческих), которые определяют вектор его инновационного развития в соответствии с избранным направлением модернизации; сущностной особенностью такой деятельности является целенаправленная активность субъектов образовательного процесса на реализацию концепции изменений, что обеспечивает развитие инновационного потенциала организации.

Ключевые слова: концепция, технологическое проектирование, технология, инновационное развитие учреждения общего среднего образования.

Oksana MARYNOVSKA

Technological design of innovative development of comprehensive educational institution

ПОДІЇ, ЗАХОДИ, ПРЕЗЕНТАЦІЇ

Відзначення 100-річчя від дня народження Василя Сухомлинського на рівні ЮНЕСКО

39 сесія Генеральної конференції ЮНЕСКО затвердила рішення про відзначення у 2018 році на рівні ЮНЕСКО 100-річчя від дня народження Василя Сухомлинського.

Номінаційне дос'є підготувала Національна академія педагогічних наук України. Його внесено на розгляд країн – членів Організації – Національною комісією України у справах ЮНЕСКО за підтримки національних комісій у справах ЮНЕСКО Німеччини, Литви і Польщі, а також Університету Ньюкасла, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії, та Університету Монаша, Австралія.

За інф. прес-служби НАПН України

The article deals with the Concept and technology of Technological Design of Innovative School Development, which includes five sections. The technological design of innovative development of comprehensive educational institution is understood as activity that implies the use of design technology of changes in school through innovative means (educational, academic, pedagogical, administrative) that define the vector of its innovative development according to the chosen direction of modernization; the essential feature of this activity is purposeful activity of subjects of the educational process for the implementation of the concept of changes that ensure the development of innovative capacity of the organization. This concept reveals content, structure of notions «technological design of innovative development of CEI», «readiness of teachers to technological design of innovative development of CEI», defines their criteria, indicators and briefly determines the levels (low, medium, high, creative).

Keywords: the Concept, technological design, technology, technological design of innovative development of comprehensive educational institution.